

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 6CoPr/18/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1214203618
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 12. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Murgaš
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2014:1214203618.2

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v právnej veci navrhovateľa: X.. T. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom Š. B.. Č.. XX, D., proti odporcom: 1/ SLOVNAFT, a.s., Vlčie hrdlo č. 1, Bratislava, 2/ VÚRUP, a.s., Vlčie hrdlo, P.O.BOX 50, Bratislava, zast. Advokátskou kanceláriou STANĚK VETRÁK & PARTNERI, s.r.o., Vlčkova ul. č. 18, Bratislava, o návrhu na povolenie obnovy konania, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Bratislava II zo 4. júla 2014 č. k. 50Cpr/3/2014-28 a proti opravnému uzneseniu tohto súdu z 18. septembra 2014 č. k. 50Cpr/3/2014-55, pomerom hlasov 3:0, takto

rozhodol:

Napadnutý rozsudok a napadnuté opravné uznesenie súdu prvého sa z r u š u j ú a vec sa v r a c i a súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom v spojení s opravným uznesením súd prvého stupňa zamietol návrh navrhovateľa na povolenie obnovy konania. Navrhovateľovi uložil povinnosť nahradiť žalovanému 2/ trovy konania 251,68 eur, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Žalovaného 1/ náhradu trov konania nepriznal.

Súd prvého stupňa vykonaným dokazovaním zistil, že navrhovateľ sa návrhom domáhal povolenia obnovy konania pôvodne vedeného na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 7Cpr/1/2011. V pôvodnom konaní sa navrhovateľ domáhal určenia, že jeho pracovný pomer u žalovaného 1/ alebo u žalovaného 2/ na základe pracovnej zmluvy z 01.11.1987 trvá. Okresný súd Bratislava II rozsudkom z 19.11.2012 sp. zn. 7Cpr/1/2011 žalobu zamietol. Krajský súd v Bratislave rozsudkom zo dňa 28.05.2013 sp. zn. 8Copr/2/2013 napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 07.08.2013. Z odôvodnenia prvostupňového rozsudku okrem iného vyplynulo, že navrhovateľ mal možnosť v súlade s § 64 Zák. práce v znení účinnom v rozhodnej dobe v lehote dvoch mesiacov napadnúť na súde neplatnosť skončenia pracovného pomeru dohodou, čo však neurobil. Vzhľadom nato súd prvého stupňa ustálil, že pracovný pomer medzi žalobcom a žalovaným 2/ skončil platne dohodou. Súčasne uviedol, že navrhovateľ nemá naliehavý právny záujem na žalovanom určení trvania pracovného pomeru ani vo vzťahu k žalovanému 1/, pretože určovací žaloba nie je opodstatnená v prípadoch, keď možno žalovať priamo na splnenie povinnosti. Odvolací súd v odôvodnení svojho potvrdzujúceho rozsudku uviedol, že sa v celom rozsahu stotožňuje s dôvodmi uvedenými v odôvodnení napadnutého rozhodnutia. Navrhovateľ právoplatný rozsudok napadol návrhom na obnovu konania. Návrh odôvodnil tým, že rozsudky prvostupňového súdu ako i odvolacieho súdu v konaní sp. zn. 7Cpr/1/2011 nepovažuje za správne, keďže tieto súdy vyvodili nesprávne právne závery a teda došlo k nesprávnemu právnemu posúdeniu veci. Poukázal na to, že má naliehavý právny záujem na určení trvania pracovného pomeru, pretože dohoda o rozviazaní pracovného pomeru z 18.06.1998 je nulitným právnym úkonom z dôvodu chýbajúceho podpisu zástupcu žalovaného 2/ na tejto dohode. Ako nový dôkaz odôvodňujúci povolenie obnovy konania označil prípis krajskej prokuratúry Bratislava č. KC/261/13 z 21.10.2013 doručený vtedajšiemu právnemu zástupcovi navrhovateľa dňa 30.10.2013, ktorý si navrhovateľ u neho prevzal dňa 15.11.2013. Z tohto prípisu sa navrhovateľ mal dozvedieť, že dôvodom pre zamietnutie jeho návrhu a dôvodom pre odloženie podnetu

navrhovateľa na podanie mimoriadneho dovolania je skutočnosť, že uplatnenie neplatnosti rozviazania pracovného pomeru mal navrhovateľ uplatniť v dvojmesačnej prekluzívnej lehote. Z obsahu spisu sp. zn. 7Cpr/1/2011 mal súd prvého stupňa za preukázané, že navrhovateľ bol v tomto konaní zastúpený právnym zástupcom - advokátom JUDr. Jurajom Hadrbulcom. Sám navrhovateľ bol účastný pojednávani v danej veci a bol aj oboznámený s vyjadreniami odporcov. Navrhovateľ mal teda vedomosť, ako súd právne posúdil jeho nárok a z akého dôvodu došlo k zamietnutiu jeho návrhu v konaní sp. zn. 7Cpr/1/2011. Preto tvrdenie navrhovateľa, že sa o týchto skutočnostiach dozvedel až z prípisu krajskej prokuratúry Bratislava, nie je pravdivé. Navyše samotné vyrozumienie Krajskej prokuratúry Bratislava o spôsobe vybavenia podnetu na podanie mimoriadneho dovolania nie je rozhodnutím, či skutočnosťou, ktorých existencia by bola dôvodom na povolenie obnovy konania. Keďže navrhovateľ bol v konaní zastúpený advokátom, tak prvostupňový ako i odvolací rozsudok boli doručované advokátovi. Rovnako bol advokátovi navrhovateľa doručený aj prípis Krajskej prokuratúry Bratislava (dňa 30.10.2013). Skutočnosť, že navrhovateľ si túto písomnosť fyzicky prevzal od svojho právneho zástupcu až dňa 15.11.2013, je bez právneho významu. Subjektívna trojmesačná lehota na podanie návrhu na obnovu konania tak uplynula dňa 30.01.2014. Keďže navrhovateľ podal návrh na povolenie obnovy konania na súd prvého stupňa až dňa 07.02.2014, urobil tak po uplynutí subjektívnej prekluzívnej lehoty. Vzhľadom na tieto závery súd prvého stupňa návrh na povolenie obnovy konania zamietol. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1 O.s.p.. Súd prvého stupňa následne opravným uznesením z 18.09.2014 č. k. 50Cpr/3/2014 - 55 opravil záhlavie rozsudku zo 04.07.2014 tak, že opravil označenie formy tohto rozhodnutia z rozsudku na uznesenie. Zároveň opravil druhý výrok tohto rozhodnutia v časti lehoty určenej na zaplatenie trov konania tak, že navrhovateľ je povinný zaplatiť žalovanému 2/ náhradu trov konania vo výške 251,68 eur do troch dní od právoplatnosti uznesenia. Opravné uznesenie odôvodnil tým, že v písomnom vyhotovení rozhodnutia zo 04.07.2014 č. k. 50Cpr/3/2014 - 28 v záhlaví nesprávne označil formu rozhodnutia ako rozsudok, pričom správne s poukazom na ustanovenie § 234 ods. 1 O.s.p. malo byť rozhodnutie označené ako uznesenie. Z rovnakého dôvodu opravil aj výrok o náhrade trov konania.

Proti tomuto rozsudku ako i opravnému uzneseniu podal odvolanie navrhovateľ. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok ako i napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Mal za to, že návrh na povolenie obnovy konania podal včas, t. j. pred uplynutím v trojmesačnej subjektívnej lehote. Prípis Krajskej prokuratúry Bratislava prevzal dňa 15.11.2013. Poukázal na to, že dvojmesačná prekluzívna lehota na podanie žaloby o neplatnosť skončenia pracovného pomeru plynie od doručenia rozviazania pracovného pomeru, pričom v pôvodných konaniach nebolo preukázané, že by listina - rozviazanie pracovného pomeru dohodou - odpoveď bez dátumu mu bola doručená. Napokon namietal, že o povolení obnovy konania súd rozhoduje uznesením a nie rozsudkom, ako to urobil súd prvého stupňa. Odvolanie voči opravnému uzneseniu navrhovateľ odôvodnil tým, že neboli splnené podmienky pre postup v zmysle § 164 O.s.p., pretože nešlo o chybu v písaní a počítaní, ale išlo o rozhodovanie súdu inou formou rozhodnutia ako je prípustné.

Odvolací súd, ktorý bol viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok ako i opravné uznesenie, prejednal odvolania bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok ako i opravné uznesenie treba zrušiť.

Odvolací súd sa plne stotožňuje so záverom súdu prvého stupňa, že dôvod obnovy konania podľa § 228 ods. 1 písm. a) O.s.p. nie je daný. Dôvodom obnovy konania podľa tohto ustanovenia je existencia skutočností, rozhodnutí alebo dôkazov, ktoré účastník bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Ust. § 77 Zák. práce je právnou normou, podľa ktorej neplatnosť skončenia pracovného pomeru výpoveďou, okamžitým skončením, skončením v skúšobnej dobe alebo dohodou, môže zamestnanec ako aj zamestnávateľ uplatniť na súde najneskôr v lehote 2 mesiacov odo dňa, keď sa mal pracovný pomer skončiť. Spomínaný list Krajskej prokuratúry v Bratislave, o ktorý navrhovateľ oprel návrh na obnovu konania, nie je skutočnosťou, rozhodnutím alebo dôkazom tak, ako to má na mysli ust. § 228 ods. 1 písm. a) O.s.p. Ust. § 77 Zák. práce je zákonným ustanovením, pri ktorom platí zásada „neznalosť zákona neospravedlňuje“. Preto nemožno vôbec uvažovať o tom, kedy sa mal navrhovateľ „dozvedieť“ o tom, že ak mal byť v pôvodnej veci úspešný, návrh mal podať pred uplynutím 2 - mesačnej prekluzívnej lehoty. Nejde teda o skutočnosť, rozhodnutie alebo dôkaz, ktoré nebolo možné použiť v pôvodnom konaní. Dôvod obnovy konania podľa § 228 ods. 1 písm. a) O.s.p. je založený na novej skutočnosti (skutkový dôvod), ktorá síce existovala už v pôvodnom konaní, avšak ju nebolo možné účastníkom v pôvodnom konaní použiť bez jeho zavinenia. Ust. § 228 ods. 1 písm. a) O.s.p. je založené na skutkovom (nie právnom) dôvode tohto mimoriadneho opravného prostriedku. Povinnosť podať žalobu podľa § 77 Zák. práce pred uplynutím 2 - mesačnej prekluzívnej lehoty nepredstavuje skutkovú okolnosť prípadu (t.j. nie je

skutočnosťou, rozhodnutím alebo dôkazom), ale predstavuje právne posúdenie veci, t. j. ide o aplikáciu právnej normy, ktorú nemožno považovať v zmysle zásady „neznalosť práva neospravedlňuje“ za dôvod obnovy konania. Z toho vyplýva, že tu nie je navrhovateľom tvrdený dôvod obnovy konania a obnovu konania preto nemožno povoliť.

Napriek uvedenému odvolací súd nemohol napadnutý rozsudok v spojení s opravným uznesením potvrdiť. Návrh na obnovu konania súd uznesením buď zamietne alebo obnovu konania povolí (§ 234 O.s.p.). O návrhu na povolenie obnovy konania teda súd rozhoduje formou uznesenia. Súd prvého stupňa však o návrhu na povolenie obnovy konania rozhodol rozsudkom. Následne sa toto procesné pochybenie snažil napraviť vydaním opravného uznesenia. Odvolací súd sa stotožňuje s názorom navrhovateľa, že formu rozhodnutia súdu nemožno opraviť cestou opravného uznesenia. Len čo súd vyhlási rozsudok, je ním viazaný (§154 O.s.p.). Ust. § 164 O.s.p. umožňuje súdu opraviť chyby v písaní a počítaní ako aj iné zrejme nesprávnosti v písomnom vyhotovení rozsudku. Neumožňuje však opraviť samotnú formu rozhodnutia súdu. Napokon v predmetnej veci súd prvého stupňa na pojednávaní konanom dňa 04.07.2014 rozhodol, t. j. vyhlásil rozsudok, ktorým návrh zamietol. Je tu teda rozpor medzi vyhláseným rozhodnutím súdu prvého stupňa (viď zápisnica z pojednávania) a jeho písomným vyhotovením (po vydaní opravného uznesenia). Napriek tomu, že sa súd prvého stupňa snažil písomné vyhotovenie rozsudku opraviť formou opravného uznesenia, nedošlo k oprave zápisnice z pojednávania, z ktorej naďalej vyplýva, že súd prvého stupňa rozhodol rozsudkom.

Z týchto dôvodov odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok ako i napadnuté opravné uznesenie podľa § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p. a podľa ods. 2 tohto ustanovenia vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. V ňom bude súd prvého stupňa musieť na pojednávaní opätovne rozhodnúť o návrhu navrhovateľa na povolenie obnovy konania a to zákonom predpísanou formou rozhodnutia - uznesením. Pri rozhodovaní bude vychádzať z toho, že navrhovateľom označený dôvod obnovy konania nie je dôvodom obnovy konania podľa § 228 ods. 1 písm. a/ O.s.p. a obnovu konania teda nebude možné povoliť.

V novom rozhodnutí o veci súd prvého stupňa rozhodne o trovách prvostupňového i odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 O.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.